

שמות (פרשת יתרו) פרק כ פסוק ה

לֹא־א־תִשְׁפַּת־חֲנוּה לְהָסֵךְ
וְלֹא תַעֲבֹד מֶלֶךְ...

دلל דבר שהיה בכלל ויצא
מן הכלל למד לא למד על
עצמיו יצא אלא למד על
הכלל כולם יצא.

השתחוואה

וילך ויעבד
אלתיהם
אחריהם
וישתחוו להם

זביחה

זביח לאלהים
ימרasm בlatent
לי��וק לבדו

שבת

לֹא תַבְעֶר
אָשׁ בְּכֶל
מִשְׁבֵּת יְכָם
בְּיּוֹם
הַשְׁבָּת

שבת

אֲשֶׁר לَا
תַעֲשֵׂי נֶה
וְעַשֵּׂה מְאַחַת
מְתָנָה

לחلك

השתהואה

לֹא תִשְׁתַּחַוו
לִפְנֵם וְלֹא
תַעֲבֹד

לחליך

שבת

לֹא תַבְעֶר
אָשׁ בְּכֶל
מִשְׁבֵּת יִכְּמֶ
בְּיֹם
הַשְׁבָּת

השתחואה

אֲשֶׁר לَا
תַעֲשֵׂי נִגְנָה
וְעַשְׂתָה מִאַחַת
מִתְנָה

לאו

השתחואה

לֹא תִשְׁתַחֹה
לִפְנֵם וְלֹא
תַעֲבֹד

לחלק

///yne

ויקרא פרק ז פסוק ב

(ב) **דָּבַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר**
נִפְשֵׁךְ יְיָתְחִטֵּא בְשִׁגְגָה מִפְלֵי
מִצּוֹת ? קֹל אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂה יְנֵה
וְעַשֵּׂה מִאֱתָת מִתְפָּה :

מִאַחַת מֵהֶם

אב
תולדה

שָׁם שָׁם מִשְׁמָעוֹ שָׁם

אַחֲתָה שְׁהִיא לְפָת = זְדוּן שְׁבַת וָשְׁגַת מְלָאכֹת

לְפָת שְׁהִיא אַחֲתָה = זְדוּן מְלָאכֹת שְׁגַת שְׁבַת

**איתמר, העובד עבדה
זרת מהאהבה ומייראתה,
אביי אמר: חייב,
רבא אמר: פטור.**

החותטא

עובדזה זלה

הכל חוץ מעייז

שעירת עזים

שעירת עזים

החווטא

הדיות

כהן גadol

